

Forfatter: Bang, Herman Joachim

Titel: BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1886-03-31?/1886-09-30?)

Citation: Bang, Herman Joachim: "BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1886-03-31?/1886-09-30?)", i *Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen*, Henrik Koppels Forlag, s. 205. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002301769-000-shoot-L0023017690000048.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[Wien] Mandag.

Kære Peter.

Hvor dit Brev gjorde mig glad. Det var helt dig, denne Benefice. Ja — jeg har Sympati for de energiske Folk og megen Sympati for energiske unge Damer. Hils Frøken B. meget fra mig og ønsk hende til Lykke. Fanfaren glædede mig, saa jeg lo — hvad forholdsvis sjældent hænder for mig Humorist.

Og dog er Livet i denne By skønt for den, som gider leve det. Jeg kørte igaar i Prateren. Det var Veir som i Mai, mild Vaarsol over den bladløse Skov. I Alléerne en ubeskrivelig Trængsel. Sex Vognrækker om Rotunden, Hof og Folk. Wien har mistet alt; men en forarmet Patricier mellem Stæder har denne Hovedstad i et decentraliseret Rige — en stakkels Torso, kastet hen midt i Europa — endnu alle Traditionerne. Hver Gadedreng ved, han er »Wiener«, hver Kvinde ved, hun har den Forpligtelse at s. 206være saa smuk som muligt eller saa lidt hæsleg ialfald. Og for den raffinerede har denne Verdensby, som dør, endnu en Charme: Dekadencens. Hver Kvinde længes, og hver Mand ser ud, som vilde han helst besidde dem alle — og gør, hvad han kan, for at opnaa det ... efterhaanden.

Og jeg tilbringer Livet i fortvivlede Kampe med Sproget og — sjældnere — med Tanker. Jeg ser meget nyt og synes dog, jeg føler kun det gamle. Og med Angst siger jeg til mig selv: Og hvis den nu var omme, din Udvikling? Hvis du nu skulde de mange Aar leve med dette, paa disse Indtryk — og der var ikke mer Mulighed for at naa videre, gøre større Ting, gætte dybere?

Gode Gud — en saadan Elendighed. Hvad vilde hele mit Liv være, hvortil levet? hvis ikke en Dag et stort Værk blev født af saa mange Skæbner, noget Talent og saa megen Resignation.

Jeg tager i Sommer til et Bad for at skrive »Bernhard Hoff«. Jeg maa dykke ned i alle mine Ungdoms Indtryk og indsuge dem som en tørstig Svamp. Og Svampen maa atter gengive dem rensede og klargjorte. Det bliver et græsseligt s. 207Arbejde. Eders Historie og min med Eders. Saa mange Forhaabninger, saa mange Anstrængelser, saa mange Omskiftelser — saa megen Plathed siden, saa megen Løben ud i Sandet, saa megen Vænnen sig til Livet, »Vænnen fra« Idealerne, eller hvad du vil kalde dem, de særlige Haab, hver af os har næret.

Jeg havde tænkt mig mange Afslutninger paa »Bernhard Hoff«. Adskillige patetiske. Nu er han ikke patetisk. Han har haft Selskab, og det er meget sent. Rundt om tømte Flasker, Glas paa Borde, Glas paa Gulvet. Han er ene med en Ven.

Hvad tænker du paa? siger Vennen.

Bernhard Hoff ved Klaveret: Aa — egentlig ikke paa noget ... Jeg lo for mig selv. Jeg tænkte paa, at da William Høg var stukket af, talte jeg om at reise til Sahara ... Jeg reiste til Marienlyst ... Godnat du ... Hoff puster det ene Lys ud — De Mennesker er saamæn rigtig rare — og han pustede ind i det andet — og man har en Grund til at tage til takke med dem: man har dem ikke bedre ...

Ende.

s. 208Naa — saadan kan man jo ikke dømmen om det. Men Flid, vanvittig Flid skal jeg gøre mig.

Tak for, hvad du skrev om mine Artikler. Jeg skammer mig næsten over hver. Naar kommer den Tid, hvor jeg skriver godt? Et Par af mine Korrespondancer gør europæisk Runde — den om Bülow har jeg set en halv Snes Steder —, saa aandsfattigt er »Europa«! Det er Gud straffe mig baade til at le og til at græde over.

Vil du tage de 30 fra, kære Peter, og ellers bede Bing sende mig mine Penge den anden. Hørup gik ind paa, at jeg i tre Maaneder intet skulde afdrage. Mind dem endelig om det, min Søn. Endnu en Gang [Tak] for Brevet.

Hils Hvalpen

fra
Din Herman.